

un dels companys havia de desistir d'anar-hi i a tal efecte assolí que el Dr. Sedó, hi renunciés mitjançant una indemnització de 250 pessetes mensuals que li serien satisfetes durant els mesos de Setembre, Octubre, Novembre i Desembre, si la subscripció oberta a tal fi ho permetia.

Als Drs. Pedrol i Murtró, la Junta del SINDICAT cregué de justícia abonar-los mensualment segons lo acordat el dia 26 de agost.

En assabentar-se els nostres enemics de Montblanc de l'ajut econòmic que el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA oferia i feia als nostres amics, tornà a encendre's altra volta la flama dels odis i de les passions i prenent una violència tal les coses, que els nostres amics Pedrol i Murtró, així com també els apotecaris Srs. Jové i Pujades i llurs famílies es vegeren precisats a procurarse els queviures de fora de Montblanc ja que tots els industrials de dita població no els en volen servir.

Quins motius tenien els nostres enemics per obrar d'aquesta manera, de coaccionar a tots els veïns de Montblanc? Cap ni un, de part de nostres amics, un de poderós de part del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA i aquests no era altre sinó la Solidaritat, que el SINDICAT, és a dir tots els metges de Catalunya feien amb els Drs. Murtró i Pedrol prestant-los l'ajut econòmic que se'ls havia promès i la prova ben palesa n'eren els girs fets per la Junta a nom dels nostres amics de Montblanc.

A més n'hi havia un altre d'ordre econòmic també i aquest era, que el Comitè Benèfic (entitat creada per a la busca i sosteniment dels metges no sindicats) havia de recaudar les quotes que havia imposat als coaccionats veïns de Montblanc per pagar als tres metges no sindicats i havia de subvenir o la Farmàcia que per compte del dit Comitè Benèfic Montblanquí, havien obert en dita població, i a fi de recaudar tots aquests cabals havien d'apassionar altra volta al poble, havien de despertar-li recels i rancúnies.

No tot els homes tenen la serenitat necessària, per aguantar la tempesta que es descapdellí en contra de dits companys, i el que semblava més fort, mes seré, més resolt a aguantar en son lloc, flaquejà, i determinà d'abandonar Montblanc, aquest fou el doctor Murtró, potser les coses haurien canviat si aquesta determinació de la seva llibèrrima voluntat l'hagués presa mesos abans, potser les coses no haurien anat tant lluny. Som arribats en els moments que la Junta Directiva del SINDICAT, creu que descartats tots els personalismes ha arribat l'hora de combatre no als veïns de Montblanc, sinó als mals companys, que sens fer-se ressó dels motius que aparentment, encara que sospitem n'hi havien d'altres que romandran ocults i no és intenció nostra d'esbrinar-los, es posaren en front de tota l'organització mèdica-social de Catalunya, i cal que sàpiguen que nosaltres no repararem en medis fins a assolir que dits metges abandonin la plaça de Montblanc, i que els únics com-

panys que prestin serveis en dita població, estiguin afiliats a la nostra causa.

A tal objecte, el SINDICAT, els hi declarà la lluita a la vegada científica i econòmica, i com que donades les condicions físiques del Dr. Pedrol, puix té 60 anys, aquest era insuficient per a servir a tots els que sollicitaven els seus serveis, la junta directiva ceretà, al company Dr. Benac, qui ja és a Montblanc des de primers de Febrer, perquè en nom del SINDICAT portés a la pràctica i a la victòria nostres anhels i aspiracions, que no són altres, que la dignificació de la nostra professió, cosa que s'aconseguirà a no trigar gaire.

Al company Benac la Junta Directiva li presta l'ajut moral i econòmic mentres sigui necessari i a tal fi es comprometeren amb-dues parts a:

Primer: El Dr. Ricard Benach, es compromet a servir els annexes Lilla, La Guàrdia i Prenafeta i a tots els veïns de Montblanc que vulguin igualar-se-li (menys les 21 famílies la llista de les quals s'adjunta) amb les condicions precisades pels acords de la Junta de la corresponent Secció Comarcal i aprovats per la Junta Directiva i en el referent als annexes amb les condicions de contracte convingudes amb les comissions reunides a Montblanc el dia 19 de Gener de mil noucents vint-i-u. En compensació, el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, li ofereix un indemnització, que sumada a la quantitat recaudada en concepte de contractes i d'iguales, li garanteixi un ingrés anyal de SET MIL pessetes. Les liquidacions es faran trimestralment i el SINDICAT li satisfarà la quantitat que li correspongui, als trenta dies de rebudes i aprovades.

Segon: Si la quantitat del recaudat en concepte d'honoraris de serveis extraordinaris, al finir el present any, passés de DOS MIL pessetes, el SINDICAT restarà de la indemnització, la quantitat que sobrepassi d'aquest tipus, en fer la liquidació del darrer trimestre.

Tercer: Aquest contracte es considerarà rescindit, pel que atany al SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, el 31 de Desembre de 1921 i les liquidacions i indemnitzacions corresponents a ells, es saldaran per tot el 31 de Gener de 1922.

Per part del Dr. Benac, aquest podrà rescindir-se durant tot aquest termini avisant per escrit, amb un mes d'anticipació.—Barcelona 28 de Gener de 1921.

Hi ha les firmes dels Drs. Puig i Sais-President. Mestre i Puig-Secretari. Ricard Benach.

Companys! tots ja us haureu fet càrrec de la situació actual de la qüestió de Montblanc, ara sols manca que la vostra solidaritat continui, com fins avui, i que normalitzeu la remesa de les quantitats subscrietes.

Enric Mias i Codina

Barcelona, Abril de 1921.

